

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 4

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: Baking

Oppskr. av: Endre Stranden

(adresse): Mittet

Fylke: Møre og Romsdal

Herad: Ørskj. og Vistdal

Bygdelag: Vistdal

Gard: Stranden

G.nr. 62 Br.nr. 1.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR 1.

Både heimavla og innkjøpt korn mol ein på bekkjekvernar. För hundrad år sidan mol ein kanske på handkvern. Det hev til den siste tid voreit 2 handkvernar, i grunda. Dei varf brukta å mala smørsalt på, før man fekk kjøpa finnalt smørsalt.

Als korn varf samnale og varf kalla brøremjöl, byggmjöl eller rognmjöl. Ville ein ha bedre mjöl, so banka man kornet på den måte, at man tok av oppåsteinen av kverna og la ein tre- eller jarnring omkring unnersteinen og sette ein trekars på spenolen, sleg so det turka kornet oppå understeinen og sette so kneikkallen igang. På den måte varf kornet liksom spissa. Når man da drofta (rensa) kornet etterpå fekk man godt mjöl = "banka mjöl".

Til kornrensing brukte me å alle heromkring til 1900 eit kastspjell (kasleskøvl).

Kerast den som kasta varf det "agne"-dernest lett-korn til hestemats - so brød. Korn til å baka plattbrød av - og so godkorn, som varf mole til graut. Det aller frumske kornets kallas "framsmerkin" og varf brukta, når man koka sjøme-graut,

Ivar 2.

Dei sikta mjølet heime før i lida. Det var ofte dårligt malt, og då sikta dei det i eit sold. Det var ein frøsk (rund synd frebrøsk) med bund av ein slaks sjø eller skind - likna trommeskind - med lett i tett av små hull. Det grove vart brukta åt kråterå.

Ivar 3.

Det var best å baka flatbrød av mjølet, når - det hadde stade nokre dagar.

Først vert tek ein mjølet inn og settet det ved omnen, når me bakar brød med sūr. deig i. Ær segjer berre nymale mjøl. Når mjølet er elta til deig kallast det "grøn".

Ivar 4.

Dei hev berre namna: kånn eller mjøl.

Ivar 5.

Vær det like kvinfolk hjelpe gjorde ein bykle arbeid, soleis at dei baka nokre dagar med kvar. Det hev hittil voreit enkelte so hev ført fra gard til gard å baka. Dei baka snarare ein úrvande. Det er tva so baka - og den eine både bakar og steikjer åt begge. Det hev voreit før dei so hev ført i fleire grunder å baka. Ko er det mange landsgjensker som ikkje lærer seg å baka flatbrød.

Ivar 6.

Flatbrød - potetbrød - lefse - småbrød - tjukkbakelse - lymbakelse - smålivar og gjæret brød, som stompbrød og kakor og desforutan mange sortar kaffebroð.

II

Flatbrød, potetbrød, sjukkbakels og gjørst
brød og kake brukte ein til kvar dags. Dei
andre sortar til helg og fest. Gjeret kvi.
steikt kake som me kalla "settakake" er
gått av bruk, sidan ein byrja med kom.
fyrar omkring 1890. Og før ha man mūra
steinomnar - som bakarane no - og steikke
kakar i, men det var berre til høglider
og til dag og festar. So lagar me potet.
kakor - av kokte poteter og helst grym.
mjöl - og steiker dei på helle eller plak.
Dei er omlag 13 cm. i tverrmål, 2 cm. tjukke.

Ivar 7.

Til framande hev man oftast kveithak,
sjukkbakels - lymbakels - småleivar og
kaffebrod, gjent til sovare breik.
Slik mat kallast gjestebudsmat.

Ivar 8.

Der gjeng ikkje nokkor segn som at
sovoren steikemåle hev vore brukt
i bygdene her. I tilfalle må det ha
vore fyr nokon slags omnar kom i bruk.

Ivar 9.

Flatbrød av havre brukar alle til ko.
kamat. Flatbrød med poteter i bru.
kar man til annan mat for å dryja
på kaka. Småbrød av finare mjöl
bakes i små leivar og skjeres i fire
dele og stilles i skiar på bordet og brū.
kes til framande folk. Dette kallast "små.
brød"

Man brukte same slags brød både til hūsbond, lenarar og leigefolk.
 Flatbrød som var brukt under marka-
 slått og på seter var "lens" - det var
 lagd saman under steikringi til ein fjer-
 fjerdepart og kallast lensbrød.
 Arkebrød og maisbrød brukas ikkje her.

Svar 10.

Knekabrød i nokkar form er ikkje brukta.

Svar 11.

Leiv brukar me både før det er stekt
 og sidan, eit stykke av eit omnsteikt
 brød kollar me ei brødskeive når det er
 av eit rundbrød og kakeskeive, når det
 er skærs av ei kake.

Svar 12.

Lefsa er helst baka av fint eller samma-
 le røgnjøl og vert baka i leivar, men ik-
 kje so store som hovverbrotet. Man ba-
 kar opp ein heil del og stekjer berre litt.
 Jo legg man det på helle abb og verner
 leiven så han vert mykk abb - sjærer so
 leiven i 4 stykke og legger det opp i ein
 sti. Når man skal bruke lefsa slikkas
 man stykkene i varmt valn og legg dei
 isaman på ein tallerken. Til, sel "brū-
 kar ein smør og sirup eller farin.
 Til festar og i dag smør man gjerne på
 lefsa - og då kollar me det lefseklining.
 Lefsa er av betre mjøl og mindre lei-
 var - og lefsa vert brukt for å bryge
 på kakematen - og som ei forandring.

Svar 13.

Flatbrødets vert ikkje bretta - det legges heilt i store lag som me kallar, brødsetningar." Når me brukar det bryter me det i 4 stykker og legg det fram på bordet.

Seter- og markabroð blir bretta mens det er varmt i kvartleivar - dette kallas i "læne" brødets og vert no kalla "lenabroð".

Lefsa vert skora i 4 dele og sett på stabburets i steinar.

Lenabrodet og lefса må før man legg dei saman eller sjærer det, legges på takkin og varmes litt so det vert mjukare før man bretter det på bakskefjálen. Man vermer det like gran på kvar side.

Me legg prus på alt brødets men mest på lenabroð og lefse for at det skal taka mindre rom.

Svar 14.

Surdeigen vart oppvara i mjölfunnna som ein liten ball. Den tek me og bløyser op i lunka vatn og les det sta i ein kræskumme - til det raser op - og så slør me denne æsinga i deigen og setar godt saman og les deigen sta til den er heilt gjennomsgra - og so bakar me brod eller kake. Man kan og laka av denne gjæræsinga og slå utover eit flatbrødstykke, legg det bort og lader det tørke inn.

Dette siger me då opp og brukar. Vert nokkon lens for surdeig snille man låne hos ein granne. Det var bra å friska opp surdeigen med gjær frå nokkon so ha bryggja øl. Det var brød av rügmjöl

folk brukte surdeig til - og det var høst til helgmat og høglidsmat. For 40-50 år siden bruktes like kakemat. Det var koka mat sva og bri gongor om dag den til, og då trangdes like kake, og det var då pokakkake (pølker og krymmjøl utan gjær) svistet oppå omnen. Attat bruktes "settakake" (krymmjøl og gjær) og stekt på bæ sider oppå omnen. Det var ingen besmi (vansker) med å få låne gjær. Etter for tida kjøper alle folk presgjær hos handelsmannen.

Svar 15.

Det var før det ofte skrapt man skrapa deigbrængts og rulla det saman i ein bolle og gjemte den i mjølkunnar til neste gang man trangde surdeig.

Svar 16.

At deigen var ferdig såg ein når man tok ned i han med handa eller skar i han med ein kniv, hadde den helt "soppa" seg var den ferdig. Etter brukar ein mykst gjærbrød flere gonger om dag. Folk vil gjerne helst ha nyslekt brød - for det er dårleg med kandene no for tida. Men brødet er dryggere, når det er nokre dagar gammalt.

Svar 17.

Når me nyttar surdeig tek steikinga $\frac{1}{2}$ lime og når ein nyttar gjær tek det $\frac{3}{4}$ lime. Man treng meir varme til brød

III baka med surdeig enn med brød baka med gjær. Men i begge tilfelle må det byrja med svak varme og nækka på etter kvart. Etår brøda er halvstikket vekter ein dei med sirupvatn - og når me lik dei utfør omnen vekter me dei med varmt vatn og ballar dei inn i klede før avskorpa ikkje skal verba so hard. Dette gjelder begge sorbar.

Svar 18.

- Før me fekk komfyre - ca 1896 - steikte me grön med surdeig i oppa kokomnen og stektes det på bæ sidor. Dette var hinn kakor ca 15 cm. diam. og 3 cm tjukke. Desse kakene skar me op i skivor etter kanten og ha smår og sirup på - namnam - så gode dei var desse skivene. Desse kakor vart baka ut over med handa. So slakk me ned i dei med ein gaffel, og kroka dei ut. Vilte det verba blørar under steikninga - slakk me og då ned i med ein gaffel. Trille med takkar brukar ein a fara over flatbrødet med før me legg det på hella.

Svar 19.

Flatbrødet vert baka og steikt i eld - hūset i sūnaren. Um vinteren held me til i kjellaren og steikjer på kokering. Bakaromn mura op av murstein i eld. hūset fekk me i 1882. I denne omnen steikte me berre syra brød. Omnen var inne i hūset og opninga vende til grua på skorsteinen.

Svar 20.

Det var ikkje bakaromnar på kvar
gard men dei som hadde steikke til
dei som ikkje hadde til høgtider og lag.
For dette tok man ingen sers betaling,
anna ein dei held brenneveden.

Svar 21.

Til å verma op bakaromnen måtte ein
ha sūr god bjerkaved eller furuved.
Man la omnen feld av ved og når dette
var opbrunt la man inni ein gong til.
Var omnen da for heit - det kjende inn
ved å stikke handi inni omnen - Det
måtte vera vanke folk til dette - so
venta ein ei rid til den kjøldes av.

Svar 22.

For å gjera omnen rein ha man si kare
ein stav med eit sværslykke i enden - og grov
ut brandar - kol og næske. Ta lok me ein
svaber (staur med fille i enden) og stak
i vatn og før over botnen med. På det
vis varst ikkje omnen far heit i botnen.
Andre rådgjørder brukte me ikkje.

Svar 23.

etterpå kasta me ved inni omnen å türka.

Svar 24.

Når man ikkje hadde miret omn steikke
man mellom 2 takkar og ha varme under
og over. Det hende også at dei steikk i
gryte, det gjorde Anna overland der var
koma til bygda her frå Vanylven. Gryta
stod i (på) kokomnen med eit jarnlok over.

Svar 25.

Dese omgangsmåter har ikkje vore brukt her.

Svar 26.

Vært ikkje brukka her. Men gammalt hatt brød „dampar“ me, soleis: ðei gryde settes på komfyrn med lidt vann - der over legges ris - so balles det harde brødet inn i eit kløde og legges oppå riset og derpå legges eit lok over. Þa lar me vatnet koke og dampen løysa op brødet so det vært mykt att.

Svar 27.

Nokon slik framgangsmåte brukus ikkje.

Svar 28.

Flatbrødet opbevares i stabur - på loft der det er tørt - enten i stablar på eit bord eller ein sää - eller ei korbore (kasse). Gjæret brød opbevares i eit skrin eller dal eller liknande som er tølt, so ikkje lufta fer tørke det. Flatbrød opbevares indtil 1 år - gjæret brød op til 8 dagar.

Svar 29.

Hov vært brukkt før i tida, ekker som gamle folk forteller.

Svar 30.

Hov ikkje høyst gjekk slike brød.

Svar 31.

Til framande brukar ein små kaker av mjøl og mjølk som sjukk velling der sæses ned på ei varm helle eller panne og stikkes. Dei er myjuke og gode og kallas pannekaker. Dei kan ikkje gøymas lengre - må opbevares i eit kløde.

Svar 32.

Man hov ikkje nøkkob særskildt mann.

Svar 33.

Det er sjukkbakels og synnbakels, garrobakels

og krūmkakor. Det er særskilde jarn til
kvar sorts. Deigen er av mjøl og melk,
men til tūnbakels og krūmkakor må
man ha ein del fløte (fløte) - Slike ba-
keri bruges sjeldan i kvarlagslag.
I dei siste krigane hev det ikki voreit
nödvendig med surrogat til mjølets.

Svar 34.

Der hev gått segn om at i 1812 brukte
dei mala almebork og halm å drøgja
mjølet med. Når kallas gronår og brunmår.

Svar 35.

Det var bork av alm, man tok den av i
saaloppinga - turka og slog han istykker
av mol den på kvarna.

Svar 36.

Borkamjøl bruktes berre til plakbrød og graut.

Svar 37.

Dei gamle fortalte at brukta ein formyk-
je borkamjøl i maten fekk ein ei lei-
magesjike.

Svar 38 - 41.

Det er truleg at ein her i våre bygder ikki
hev voreit nøydde å brukta korkjo mose
eller lein eller sovare. Bygdena hev
titt tilgjengje til sjøen - og når det vert
like mjølvare tek man sin tilflekt
til fisk og sild - slik som i siste kri-
gen - og som me varit opmoda til av
var fylkesmann Altheim, da at Liffors-
la var sterjd.

Skildring

av ein mūret bakaromn oppført år 1881
på Stranden - gds. nr. 62 - br. nr 1 i
Eidsjord og Vistdal herad kl. og R. fylke.

Åpninga vender mot grua i skarsteinen i elektroset. Åpninga (døra) er 4 dm brei og 2.5 dm. høy.

Omnen er mūret av eldgast mūrstein og fugeb og lakt i leirmaterial. Langda er 8 dm, breidda 2 dm og høgda 4 dm. Den er mūra som eit hvelv og med eit trekkhol inn i skarsteinen.

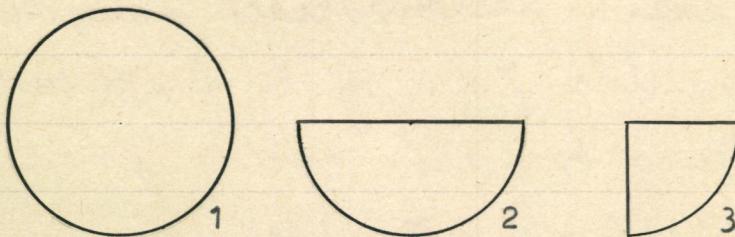
Utanom denne mūrsteinsomn er mūra med gråstein i leirmaterial eit lag på alle kantar, og dei útverndige mål er, langd 1.1 m, breidd 1.1 m og høgda 0.9 m. Når me følge omnen 2 gongar og brende op - varst heile steinpartiet godt gjennomvarmt og me tok ei kare og grov uts brander, kol og austke.

Så varst botnen overfaren med ein våt svaber - og når man med handa kjende den var passe varm lagdes kakor eller brød inni med ei stor spiss. Så reisk man ei bakskehelle foran åpninga for å halde betre på varmen. Desse brød

12

eller kakor som var steikte i ein slik omn holdt seg lenger myke og gode og var mykje betre på smak en kakor steikt i komfyr.

Eindstrand
mittes

1. Ein leiv Lenabråd.
2. Helvta kallast halv leiv, og
3. fjerdedelen kallast eit fjomromstykje.
Laiven vart bretta so som dette.

Teikna ut etter papirmynster, som ligg ved svaret.
Mars 1951. R.F.